

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Til hr. Søren Krarup kan jeg bekræfte, at den inhumane flygtningepolitik, som den her regering fører med støtte fra Dansk Folkeparti, ikke er en flygtningepolitik, der eksisterede under den tidligere regering. Det er det ene.

Det andet, jeg vil sige, er, at selv hr. Søren Krarup vel må medgive, at hvis ikke der er nogen flygtninge, så kommer der altså heller ingen flygtninge til Danmark. Hvis der er mange flygtninge, kan det godt være, at vi også er nødt til at tage nogle. Det vil vi også blive nødt til, og det mener jeg også vi skal, i forbindelse med et EU-samarbejde. Vi ønsker, at flygtninge ikke skubes rundt mellem de enkelte lande, og at det ikke er sådan, at de på grund af den politik, der føres, bare bliver postet videre til en lang række andre lande, sådan at vi ikke tager vores del af ansvaret og, kan man sige, byrderne og arbejdet med flygtningene.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Det kommer ikke bag på mig, at Det Radikale Venstre jonglerer med de bestemte fraser om human og inhuman. Jeg vil blot spørge, om fru Lone Dybkjær ikke er enig med mig i, at vi lever i en folkevandringstid, hvor det naturligvis er sådan, at man, hvis ikke den vestlige verden er indstillet på at forsvare sig selv, vil risikere at blive løbet over ende. Det, fru Lone Dybkjær kalder en inhuman flygtningepolitik, er simpelt hen ensbetydende med, at det danske Folketing, den danske regering tager vare på det, der er dens ansvar, nemlig det danske folk, mens Det Radikale Venstre ganske rigtigt – naturligvis – dyrker abstrakte ideer på bekostning af det danske folk.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Det er jeg naturligvis ikke enig med hr. Søren Krarup i. Jeg synes i øvrigt også, at hr. Søren Krarup bruger nogle af de ord, jeg selv bruger, men unægtelig med modsat effekt af den måde, jeg bruger ordene på. Jeg synes selvfølgelig, at vi skal varetage det danske folk, men jeg synes også, at vi har en forpligtelse over for andre mennesker i denne verden. Det har vi altid ment vi havde. Derfor har vi f.eks. haft en meget kraftig støtte til udviklingsbistand, og vi mener i øvrigt, at det er den mest effektive måde at forhindre folkevandringer på. Jeg er fuldstændig klar

over, at det mener hr. Søren Krarup ikke, men det betyder jo ikke nødvendigvis, at det hermed er afgjort, hvem af os to der har ret.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Den næste ordfører er hr. Holger K. Nielsen.

Holger K. Nielsen (SF):

SF siger ja til denne forfatningstraktat, og det er der tre overordnede argumenter for.

Det første er, at den efter vores vurdering er nødvendig for udvidelsen, altså for, at det udvidede EU kan fungere i praksis. Vi har været stærke tilhængere gennem årene. Ligegyldigt hvad vi ellers har sagt til forskellige ting i EU, har vi været tilhængere af udvidelsen, i første række af sikkerhedspolitiske grunde. Det er alt afgørende, at dette kontinent, der har været plaget af krig og blodsudgydelse gennem mange hundrede år, begynder at arbejde sammen, og derfor er EU i den forstand et civilisationsprojekt, hvor man tvinges til at arbejde sammen og tvinges til at diskutere politiske forhold i stedet for at rive hovederne af hinanden. Det udvidede EU skal fungere i praksis, derfor er det nødvendigt med et nyt grundlag for det.

Kl. 17.00

Det andet overordnede argument er, at vi har at gøre med en bedre traktat end Nicetraktaten. Det er ikke nogen perfekt traktat, der er mange ting, vi godt ville have skrevet anderledes, men når vi gør regnestykket op, er det en bedre traktat. Der er indskrevet en række værdier og rettigheder i denne forfatningstraktat, og det betyder, at EU-systemet i højere grad bliver nødt til at tage hensyn til disse værdier og disse rettigheder. De bliver en del af grundlaget for samarbejdet.

Der sker også en styrkelse af demokratiet. Man kan diskutere, hvor meget det bliver styrket, det er der forskellige vurderinger af, og jeg hører ikke til dem, der mener, at der er tale om afgørende nybrud, afgørende store ting. Men der er tale om små forbedringer af demokratiet gennem de nationale parlamenter og Europa-Parlamentets rolle og også mulighederne for deltagelsesdemokrati.

For det tredje – og det tillægger vi stor vægt – sker der en styrkelse af den fælles udenrigspolitik. Hvis vi skal have en modvægt til det amerikanske hegemoni i den globale politik i øjeblikket, er der intet enkeltland, ingen nationalstat, der i sig selv ville være i stand til at gøre det. Jo, Kina kunne gøre det, men fri mig for, at det skal